

Икона: www.plovdiv-press.bg

СВЕТИ МЪЧЕНИК ГЕОРГИ СОФИЙСКИ НОВИ (КРАТОВСКИ)

1497 - 1515 година
Чества се на 11 февруари

Тропар на св. Георги Софийски Нови

С многоизкусно търпение, блажени мъчениче Георгие, си претърпял огнена смърт и след твоята кончина си приел нетленен венец от Христа заедно с мъченическите ликове. И сега, достойно въдворил се в земята на кротките, моли Христа Бога за нас, които с вяра се покланяме на честните твои мощи.

Житие на свети Георги Софийски Нови

Свети мъченик Георги Софийски Нови се родил от благочестиви родители българи Димитър и Сара в градеца Кратово, Македония. След като бил научен да чете и пише, той усвоил занаята златарство. Като останал без баща, красивият и умен юноша бил принуден да избяга в големия град София, защото на турците било по-лесно в малкия град да го вземат насила в своята вяра и в еничерската войска. Но и тук завистливото око на турците скоро открило редките качества на неговата външна и вътрешна красота, затова те изпратили при него един свой книжник уж с поръчка, а всъщност да поведе разговор с него по въпросите на вярата. Георги, макар да бил само на 18 години, със своите умни въпроси и отговори заставил своя посетител да млъкне засрамен. Тогава турчинът се върнал при ония, които го изпратили, и казал, че този човек е опасен за мохамеданството и насила трябва да бъде потурчен.

И ето, кадията (съдията) повикал Георги уж за поръчка. Като го видял, той бил поразен от неговата изключителна красота. Отново започнал разговор за вярата и младият християнин добре съумял, от една страна, да защити своята вяра, а от друга – неопровержимо да докаже тъмнотата на мохамеданството. Присъстващите турци силно се озлобили и отвели Георги в затвора. Свещеникът, в чийто дом св. Георги пребивавал и при когото се изповядвал, успял да се добере до него, за да му вдъхне твърдост в изповедничеството.

Когато втори и последен път бил повикан пред съда, мъченикът така се защитил с доказателства от двете вери, че кадията не го намерил виновне в нищо, обаче не бил в състоянието да го защити от своите разярени единоверци, поради което го предоставил в техни ръце. Тогава те повели Георги към градската стъгда, гдето запалили голям огън, в който хвърлили мъченика с вързани ръце. Когато връзките изгорели и ръцете се освободили, той започнал да се кръсти и да се моли, като накрая казал: "Господи Иисусе Христе, в Твоите ръце предавам духа си!" Тогава един разярен турчин го ударил по главата с едно дърво и той паднал мъртъв. Това станало на 11 февруари 1515 година.

Колкото и да се стараели турците да изгорят на прах тялото му, това не им се удало: дървата изгаряли, а тялото оставало цяло! През нощта някой от християните тайно донесъл тялото на мъченика в древната църква "Св. Марина" (тя се намирала в двора на днешната Софийска митрополия), гдето и го погребали тържествено, след като получили благосклонното разрешение на кадията. Служба му съставил някой още в древно време, а житието му било съставено от софийския свещеник, чието име - "поп Пею" останало в акростиха на канона и в чийто дом пребивавал св. Георги. Както свидетелства житиеписецът на св. мъченик Николай Софийски, Матей Граматик, подир някое време светите мощи на мъченика Георги били поставени в някоя от софийските църкви (може би същата "Св. Марина") за общонародно поклонение. Сега не се знае къде се намират те. Една част от тях сега се съхранява в Драгалевския манастир "Св. Богородица", а друга - в Рилския манастир.

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).

Кратко животоописание на св. Георги Кратовски

Знае се че бил роден през 1497 г. в гр. Кратово, Македония, в благочестиво българското семейство. Родителите му Димитър и Сара починали рано. След като получил елементарна грамотност и станал изкусен майстор-златар, младият Георги потърсил прибежище и препитание чак в София. Намерил подслон в дома на поп Пейо и започнал да упражнява занаята си. Физическата красота и необикновеното майсторство на Георги впечатляват турците, които се опитват да го помохамеданчат. Привидно като клиент, а всъщност за да провокира младия българин, при него дошъл някакъв образован турчин. Той въвлякъл Георги в разговор по въпросите на вярата, но младият златар го заставил да млъкне засрамен. Тогава турчинът съобщил на онези, които го пратили, че Георги е опасен за мохамеданството и насила трябва да бъде потурчен.

Кадията извикал Георги под предлог да му даде своя поръчка, като отново умишлено предизвикал спор за вярата. Отговорите на Георги, който смело защитавал християнството, озлобили присъстващите мюсюлмани. По тяхно настояване властите го хвърлили в затвора.

Духовния му наставник поп Пейо го посетил в затвора и му вдъхнал твърдост във вярата. Пред съда Георги се държал достойно и кадията в крайна сметка го намерил за невинен. Разярените мюсюлмани обаче търсели отмъщение. Те самоволно завлекли Георги на мегдана и хвърлили 18-годишният младеж в горяща клада. Когато той започнал да се моли, един турчин го ударил с голямо дърво в главата и го повалил мъртъв в пламъците.

Това станало на 11 февруари 1515 г. По някакво чудо дървата от кладата изгорели, а тялото на мъченика останало цяло и невредимо. Смелото поведение в съда, жестоките изтезания и героичната гибел на младия българин разтърсили християнското население в града.

Службата и житието на светеца били съставени от поп Пейо.

"Този мъченик беше на осемнадесет години. Тънък и висок, възрус, с продълговато лице, високи и гъсти вежди, нос гърбав, пръсти на ръцете тънки и дълги. Кротък по нрав и препрост, той изпреварваше всички с поклона си и всекиго от познатите си наричаше "господине".

Никога не се разсмя безразсъдно, нито се чу глупава и неприлична дума от устата му, нито пък се похвали за каквото и да е, нито попречи някому".

През нощта на смъртта му благочестиви християни го отнесли и погребали в митрополитската църква "Св. Марина" (тя се е намирала в двора на днешната Софийска митрополия). След известно време мощите на Георги били извадени от гроба и поставени в храма на всеобщо народно поклонение. Днес те са в неизвестност, като само една малка част от тях се съхранява в Драгалевския манастир "Св. Богородица" край София, а друга част - Рилския манастир "Св. Иван Рилски".

Само 14 години след смъртта на мъченик Георги Нови, в далечен Новгород било сложено началото на църковното почитание към него, откъдето то се разпространило по цяла Русия. (Виж Прославата на светите Божии угодници от Св. Иоан (Максимович).

Паметта на светеца Църквата празнува на 11 февруари.

Pravoslavieto.com. На основата на "Българските светци" от Пламен Павлов и Христо Темелски, www.aba.government.bg

Св. Георги Софийски Нови

"Като слушаш за жителите да не помислиш за земните. Не, но за небесните жители, които някога са ни били съграждани, а сега са съжители на ангелите. Послушай!" (Матей Граматик, Житие на св. Никола Нови Софийски)

Най-старият известен софийски светец е мъченик Георги Софийски Стари, за когото узнаваме от гръцки препис на житието му. Св. Георги се родил в София през 1407 година. Когато навършил 30 години се озовал в завезтия от турците Одрин. Там предизвикал агаряните да го измъчват, бил съден, прободен и издъхнал на клада на 26 март 1437 г. Това е много ранен пример на доброволно мъченичество за вярата, което по-късно става практика сред християнското население на Османската империя. Подвигът на светеца станал известен в родния му град, както се разбира от житието на друг софийски светец - Георги Нови.

Много по-различна е посмъртната съдба на св. Георги Нови Софийски. Св. Георги е роден в Кратово през 1496 или 1497 г. Като младеж учил златарски занаят в родния си град. След смъртта на родителите си се заселва в София и живее в дома на свещеника Пейо, който по-късно написва житието му. Красивият младеж привлича вниманието на турците, които се опитват да го накарат да приеме исляма. Георги води диспут с турския съдия, бива мъчен и накрая изгорен на клада, тленните му останки са прибрани тайно и погребани в съборната църква "Св. Марина". Той умира на 11 февруари 1515 година.

Скоро след това Георги е канонизиран, във връзка с което поп Пейо написва негово житие и служба. Още през първата половина на XVI в. мощите му са били извадени от гроба и поставени в ковчег, който бил пренасян в градските църкви и давал изцеление от различни недъзи на онези, които му се молели с вяра. В началото на нашия век сандъче с мощите на св. Георги Нови се пазело в софийската църква "Св. Георги (Кръглата църква в центъра). В църквата се служело само в деня на св. Георги Нови. За това ни известяват Ат. Иширков и Е. Спространов, като посочват две дати - 11 февруари и 26 май. Втората дата е ден на друг едноименен софийски светец - Георги Най-нови Софийски. Очевидно вече се е забравило чии са мощите в сандъчето. В Кремиковския манастир също се е пазела мощехранителница с мощи на св. Георги Нови, изработена през 1593 г. със средствата на Теофана от с. Кремиковци, по-

късно обновена от софийския златар Христо Димитров. Спространов разказва, че на деня, в който се празнува св. Георги Нови, хората вярвали, че кръвта на светеца излиза по стените на църквата "Св. Георги" и по улици около Кафене баши (Солунска), през която го водели, за да го изгорят. От червеникавата пръст софиянки събирали за здраве.

В края на житието на св. Георги Нови поп Пейо описва подробно външния му вид, може би, за да ориентира зографите, които трябвало да създават негова икона. Сигурно първите изображения на светеца са се появили в София, но нито тук, нито в околностите са запазени негови ранни изображения. Във Видинския манастир, чиито стенописи са от XVI или XVII в., има образ на млад светец със съвременен на изписването костюм, без запазена сигнатура, който би могъл да е св. Георги Нови.

Първите датирани образи на светеца се намират твърде далеч от мястото на мъченическата му смърт. Изглежда, вестта за нея, може би чрез преписи на житието му е стигнала бързо до родния му град Кратово. Кратовският княз Димитър Пепик, богат закупчик на рудници и щедър дарител на манастири, поръчва да се изобрази ликът на св. Георги Нови в църквата на Топличкия манастир, Демирхисарско, на която е ктитор. Изображението е изпълнено през 1536 година. Наскоро след това (през 1541 г.) светецът е изписан в хилендарската килия Моливоклисия на Света Гора. В Хилендар негови изображения има и в по-късно време. В две икони - от втората четвърт на XVI в. и от 1667 г., и в един стенопис от същата година св. Георги Нови е представен заедно със сръбския княз Лазар, загинал в Косовската битка, за което споменава и поп Пейо.

Скоро след възстановяването на сръбската Печка патриаршия през 1557 г. започва масово обновяване и изписване на църкви в диоцеза ѝ. За установяване авторитета на възстановената църковна институция важен фактор е съживяването на почитта към славянските светци. Образът на св. Георги Нови Кратовски, който също се изписва, намира място в цяла поредица стенописни ансамбли в Сърбия от 1564 г. до втората четвърт на XVII век. Известни са 14 негови изображения. Гръцки зографи, вероятно работили в Сърбия, рисуват св. Георги Нови в църквата "Св. Димитър" в с. Палатиция до Верия през 1568-1569 година. През XVII в. в района на Топличкия манастир, където той е образ за по-късните храмове, се появяват още образи на софийския светец - в манастира край с. Журче през 1617 г., в църквата "Св. Димитър" в с. Жван през 1624 г., в църквата "Св. Никола" в с. Ижище, Кичевско.

Образът на св. Георги Нови е толкова популярен в Сръбската църква, че през 1741 г. Христофор Жефарович го включва в своята знаменита Стематография, използвана по-късно като наръчник от много зографи. В Хилендар светецът продължава да се изписва през XVIII и началото на XIX в. в параклисите "Св. Сава Сръбски" и "Св. Димитър", чиито ктитори са от Видин и Копривщица през 1779 г. и в новите стенописи в Главната църква през 1803 година.

В България св. Георги Нови става особено почитан през Възраждането. За това спомага Историята на отец Паисий Хилендарски, който включва светеца в списъка на българските светци. През 1855 г. самоковецът Николай Карастоянов отпечатва Служба с житие на св. Георги Нови по ръкопис, намерен в митрополитската библиотека, със средствата на Софийския митрополит Гедеон. В книгата има гравюра с образа на светеца, изпълнена от сина на Н. Карастоянов - Анастас. През XIX в. св. Георги Нови е популярен предимно сред банските и особено сред самоковските зографи. Негово изображение, вероятно повтарящо по-старо, е изписано през XIX в. в църквата на Сеславския манастир. Банският зограф Зограф Димитър Молеров го рисува в метоха Пчелино на Рилския манастир през 1834 г. и в параклиса "Св. Архангели" в манастира, самоковецът Захарий Зограф - в Главната църква на Рилския

манастир (1844), в Троянския манастир (1847) и в Преображенския манастир (1849), Никола Образописов от Самоков - в църквата на с. Горни Окол, Софийско (1866) и в Долнолозенския манастир (1869). Икони на св. Георги Нови се срещат по-рядко.

От всички софийски светци именно св. Георги Нови получава най-голямо признание и почит.

Сведенията за друг софийски светец - Георги Най-нови, са непълни и донякъде противоречиви. Често името и паметта му се смесват с тези на св. Георги Нови. Георги е роден в София в началото на XVI в. Също като едноименния му светец той бил принуждаван от турците да се откаже от вярата си, която упорито отстоявал. Младежът бил затворен, мъчен и накрая обесен сред града. Когато настъпила смъртта му, имало небесни знамения.

Софийските християни го почели с химни и псалмопение и го погребали, според един от източниците, в църквата "Св. Георги". За годината на смъртта му няма сигурни данни, тя трябва да е настъпила между 1515 и 1555 година.

Църквата чества св. Георги на 26 май. Мощите му са се съхранявали или в ковчега, пазен в църквата "Св. Георги", или в мощехранителницата в Кремиковския манастир "Св.Георги Победоносец". Изображения на св. Георги Най-нови не са известни.

Софийските светци, www.sofia.bg, със съкращения

Житие на светия славен и добропобеден мъченик Георги Софийски Нови

Момъкът Георги, за когото ми предстои да разкажа (казва писателят на това житие, свещеник на град София, бел.ред.) беше мой син в Светия Дух, много любим заради добродетелите му. И понеже пред мене се подвизава за победата си над лукавия, затова си казах да не остане незаписан и да не се предаде на забрава неговият подвиг, който той понесе за Христа. Но моля вашата любов да не издирвате от мене риторска реч, понеже, бидейки прост човек, не мога искусно да пиша, а само ще държа в ръцете си писалката с надеждата, че той сам ще предаде на писание онова, което нему е угодно.

Този блажен Георги бе роден в град Кратово, Македония, син на благочестиви родители - баща Димитър и майка Сара. Когато стана на шест години от рождението си, родителите му го дадоха да изучи Свещените книги. След това го дадоха да научи и златарския занаят. Като угоди на учителите си, Георги получи тяхното благословение. Тогава баща му отиде при Господа. След като остана сирак по баща и понеже беше толкова красив в разцвета на младостта си, че нямаше друг подобен на него по хубост в оня град, уплаши се да не го вземат насила и да го въведат в двореца на турския султан, затова остави родния си град и дойде в Сердика (София), където живееше в двора на един от градските свещеници, като придобиваше добродетел след добродетел! Като го гледаше свещеникът, че със сладост слуша, поучаваше го от Светите Писания, колкото му беше възможно. А Георги се стараеше да изпълнява на дело неговите поучения. И понеже не може да се скрие градът, който стои навръх планината, нито поставят под крина запалено светило, а го слагат на свещник, за да виждат светлината ония, които влизат (Мат. 5:14, 15; Лука 8:16), така стана и с този момък. Мина малко време, но Мохамедовите свещеници не понасяха той да пребъдва благочестиво в християнската вяра, затова, подтиквани от демона, се стараеха с всичката си сила да го привлекат към себе си и да го обърнат в своята вяра. И така избраха един от своите си, искусен в учението, хитър в словото и коварен и го изпратиха да се разговори с Георги.

Той дойде с хитруване, като му донесе някаква поръчка и му даде достатъчна цена за работата. Освен това донесе му и храни, за да създаде между себе си и него някаква любов. И така започна с ласкателство, като казваше: “О, юноше, ако би пожелал да се отречеш от вашата скръбна служба и да пристъпиш към нашето хубаво учение, ти би се оженил за дъщерята на най-първия в тоя град и би бил на почит от всички граждани заради своята красота и всички биха те имали наистина за първенец в града. И преди всичко не подобава такава лична красота да пребъдва робски в тази бедност, но трябва роби и робини да ти предстоят и да ти служат”!

След като изслуша това, Георги му рече:

- Благодаря ти, че добре се грижиш за мене! Но кажи ми истината, за която ще те попитам, защото чух, че добре знаеш цялото ваше учение за миналото и за бъдещето след смъртния край: тази слава, за която ми говори, вечно ли пребъдва, или ще престане?

Агарянинът отговори:

- Наистина тя ще престане тук, но които добре живеят и спазват Мохамедовото предание, оттук преминават в рая.

Георги го попита:

- А кой е добрият живот, за който ми говориш?

Той отговори:

- Най-напред добрата вяра и после телесната чистота.

Но Георги пак рече:

- Добре каза: добрата вяра! Но чистотата каква трябва да бъде?

Оня отговори:

- Често да се миеш.

Георги го попита:

- Ако човек живее в блуд и прелюбодеяние, в преяждане и пиянство, и върши с тялото си всяка една страст, Бог приема ли такива в рая?

Като не искаше да свидетелства истината на своето учение, агарянинът рече:

- Наистина Бог такива не приема, а ги изпраща в мъката, ако умрат сред такива дела, без да се обърнат с велико покаяние.

Георги каза:

- Право отсъди! Всичките султани и паши, съдии и бейове, както виждам сега, са поробени от тези нечисти дела и зле загиват без покаяние до края на живота си, както ти сам каза.

Агарянинът пак рече:

- Но Бог бива умоляван с милостини и прощава греховете. Погледни нашите султани, паши и бейове колко джамии, мостове и чешми създават на човеците заради Бога!

Георги отговори:

- Цар Соломон чрез Светия Дух говори “На нечестиви жертвата е гнусота пред Господа” (Притч. 15:8, 21:27). Виждам, че множество султани и бейове от векове са направили много добрини, но са погинали и са забравени поради неверието им най-вече от вашия род; а в нашата вяра царе и архиереи и просто хора от Христа дори до днес се оказват свети и праведни и телата им от много години са запазени цели и невредими и раздават изцеление на пристъпващите към тях с вяра и прогонват демони (ако не вярваш, ела с мене да ти покажа краля Стефан Милутин в този град, който лежи в ковчега си като току-що заспал, и чиито мощи изпушат благоухание като крин, и повярвай, че той е свят и ние всички, които

изповядваме същата вяра като него, сме праведни”) - как прочее ме учиш да отстъпя от истинската вяра, която води към Бога и която ни прави наследници на небесното царство? Знам, че ти добре знаеш всичко това, но заблудата на този свят не те оставя да пристъпиш към истинската вяра, за да се спасиш. И понеже сам ще погинеш, наставляваш и другите към своята заблудна погибел. Но махни се от мене! (Мат. 4:10; Лук. 4:8) Не ме мами! Не можеш ме отлъчи от любовта ми към Христа!" (Рим. 8:35-39).

Като изслуша това оня ми ти агарянин, остана посрамен и нямайки какво да отговори, си отиде, като скри отровата в сърцето си. Дойде при своята група и им разказа подробно всичко, като ги подстрекаваше: “Ако го оставим така, всичко наше е поругано!” И ги настрои враждебно, та дойдоха при съдията и му разказаха за блажения Георги. А беззаконниците добавиха и лъжа, като казаха: “Поруга цялата наша служба и нашия пророк, а нашите султани, паши и съдии - всички ги предаде на вечната мъка! Ако го оставим в християнската вяра, знай - о, съдия, - че тяхната вяра ще се възвеличи, а нашата ще бъде поругана!”

С тези думи разяриха съдията, който заповяда на Георгиевия събеседник:

- Иди го доведи при мене с хитрост, без да му казваш нищо от това, което сме говорили!

Той се затича бързо, дойде при него, поздрави го по обичая и рече:

- Знай, Георги, че нашият съдия те вика. Аз му казах за изкуството на твоя златарски занаят, а той има нужда да му направиш много работи и ще получиш плата, колкото искаш, и при това ще му станеш и много любим. Затова ставай да отидем при него!

Понеже той помисли, че му говори истина, според както е писано: “Глупавият вярва на всяка дума” (Притч. 14:15), дойдоха двамата при съдията. Като видя свети Георги, съдията много се възхити от неговата красота и от хубавата му възраст, повика го по-близо до себе си и му заговори с тих и умилен глас:

- О, юноше, препоръчаха те като изкусен и сръчен в златарството. Можеш ли да ми изковеш неща, както аз обичам?

Георги рече:

- Дай ми да ги направя и струва ми се, че ще ти бъдат угодни!

Съдията рече:

- Разбрах, че си майстор в тези работи. Но аз имам и друго нещо да ти кажа: ако ме послушаш, добре ще бъдеш, ако ли не, зле ще загинеш!

Георги рече:

- Но какво ми заповядваш?

Съдията рече:

- Отречи се от Христа и мини към нашата вяра, за да се насладиш и тук на всички блага, и в рай да се веселиш подир кончината си!

И много други нелепости говори съдията. Като слушаше това Георги, си казваше: “Виждам, че за това съм доведен тук, да се подвизавам за моята вяра, а не заради моя занаят. Но Господи Иисусе Христе, дай ми да отговарям с умни думи и “научи ме да изпълнявам Твоята воля!” (Пс. 142:10). Защото Ти си рекъл, Владико: "Когато ви водят по съдилища и синагоги, не се грижете как или що да говорите, защото ще ви се даде уста и премъдрост, и защото не вие ще говорите, а Дух Свети ще отговаря!" (Мат. 10:17-20).

И рече блаженият на съдията:

- Къде отиват душите на вашия род след смъртта, като се почне от вашия пророк Мохамед, та дори до днес?

На това съдията рече:

- В рая.

Георги пак попита:

- Но какво свидетелство или знамение привеждаш или някакво чудо, за да вярваш на тези приказки?

Съдията отговори:

- Какво друго знамение търсиш: не сме ли ние царете и не побеждаваме ли царства, и не превземаме ли градове? Не на нас ли се покланят царете на света и не ни ли плащат данъци? Ако Бог не ни обичаше, не би издигнал толкова високо нашия род!

Георги отговори и рече:

- Как в древността силни царе са владеели света и са събирали богатство и земна слава, но понеже не са вярвали в Христа, всички са загинали и са забравени и земната слава и царство не ги ползва с нищо? Единствено християните - царе и прост народ, - след като са работили на Господа, се оправдаха и са праведни и свети. Това и ти добре знаеш, но царската власт не ти позволява да изповядаш истината!

Съдията рече:

- Нашият началник Мохамед е говорил с Бога и от Него е приел, и ни е дал закон.

Георги отговори:

- Не може да бъде Мохамед да е говорил с Бога! Защото, когато Бог слезе на планината Синай, под планината стоеше множество еврейски народ и трепереше от страх, като Го гледаха да слиза с мълнии и огнен облак, и Той повика Моисей и разговаряше с него (Изх. 19:17-19). После, когато се роди Христос, дойдоха персийските царе, водени от звездата, и му се поклониха (Мат. 2:1, 11). А Сам Христос извърши много дивни чудеса пред всички - слепи просвети, прокажени очисти, болни изцери, мъртви възкреси, вървеше по водата като по сухо. И още: когато се възнесе на небето от планината Елеон, там присъстваше множество народ с Майка Му и се чудеха, като Го гледаха, как се възнеса на небето на облак (Деян. 1:9, 14). И в оня час дойдоха два ангела, облечени в бяла дреха и казваха на народа така: "Тоя, Когото виждате да се възнеса от вас на небето, пак ще дойде (Деян. 1:11) да съди живите и мъртвите (2Тим. 4:1) и да въздаде всекому според делата" (Рим. 2:6; Откр. 22:12), и които не вярват в Него, всички ще загинат! А за вашия Мохамед кой видя и кой чу на кое място е говорил Бог с него? Или какво знамение извърши в живота си? А ние знаем добре, че не Бог му е говорил, а сам си е написал лъжливото учение и плътското мъдруване, и го предал на човеци неопитни във вярата, които го приели и вкоренили в сърцата си. Но защо да говоря много? Както той не е свят, нито преподобен, така и вие сте подобни на него. И както всички, повярвали в него, са загинали, така и вие, които му вярвате, погивате дори досега!

Това като чуха стоящите наоколо агаряни, всички викнаха в един глас:

- Махни го оттук! Защото ето, докрай ни похули!

Тогава съдията заповяда да го отведат в тъмницата. Вързаха ръцете му назад, и едни го биеха, други го заплюваха, трети го блъскаха и така го хвърлиха в тъмницата.

Настигна ги свещеникът, който беше духовен наставник на светеца, и им каза:

- Дайте ми го и аз ще му бъда гарант, и когато го поискате, пак ще ви го предам!

Но те рекоха:

- Той няма да се изплъзне от нашите ръце! Ако ли го обичаш и ако се радваш на живота му, увещай го да премине към нашата вяра! Ако не премине, всячески ще бъде лишен от живот?

Свещеникът рече:

- Затова заповядайте никоий да не ми пречи да идвам при него, и аз ще го увеща да направи полезното.

А те казаха:

-Никоий да не ти забранява!

Тогава дойде при тъмничния страж и го помоли да изведе Георги от тъмницата, за да говори с него насаме в дома на стражара. Тъмничният страж обичаше свещеника и изпълни волята му и го въведе у дома си. Тогава свещеникът започна да поздравява светеца с любов и да говори:

- Радвай се, Георги, защото днес ти достойно прослави Христа, като първомъченик Стефан (Деян 6:8, 7:60) или като Стефан Нови, който се подвиза за иконите, и на много други светци си се уподобил! Но бъди мъжествен и крепък (Пс. 26:14, 30:25), защото след това изповядане ще трябва и да пострадаш славно, както мъчениците изповядаха и после пострадаха, поради което по целия свят ги славят и облажават. И ако получават почести от нас, колко повече от Христа, за Когото пострадаха и проляха кръвта си, ще получат небесни венци, когато дойде и седне върху престола на Своята слава и "се съберат пред Него всички народи" (Мат. 25:32), за да "въздаде всекиму според делата" (Рим. 2:6; Откр. 22:12), както Самият Той говори: "който Мене признае пред хората, ще призная и аз него пред Моя Отец небесен!" (Мат. 10:32) И тогава колко ще бъдат възхвалени, преподобните със слава! (Пс. 149:5). И ако получава дарове и почести оня, който се е подвизавал заради земен цар, колко повече дарове ще получат ония, които са се подвизавали заради Царя на царете? Те ще получат такава слава, която "око не е виждало, ухо не е чувало и човеку на ум не е идвало, и която е приготвил Бог за своите любимци!" (Срав. 1Кор. 2:9).

Георги рече:

- Вярвам, че всичко това е така, както го казваш. Обаче много се страхувам и се боя от огъня, и не се надявам да издържа?

Презвитерът му каза:

- От този ли огън трябва да се боиш, който за половин час ще те пресели от болката и ще те всели в ликовете на светците, или тук да не изтърпиш половин час, а во веки да се мъчиш в огнената геена? Не вярваш ли на нашия учител Павел, който казва: "Нищо не може ме разлъчи от любовта ми към моя Христос - ни меч, ни огън, ни ангели, ни настояще, нито бъдеще, нито друга някоя твар?" (Срав. Рим 8:38, 39).

И пак същият казва:

- Мисля, че страданията на сегашното време не са нищо в сравнение с оная слава, която ще се яви в нас!" (Рим 8:18). Защото тукашните мъки не са нищо в сравнение с наградата на ония вечни блага. И защо ли по-скоро не се радваш, задето си готов вече да замениш тленното с нетленното (1Кор. 15:53) и земното с небесното? И понеже дните на нашия живот са седемдесет години или осемдесет, и хиляда години пред Божиите очи са като вчерашния ден, който е преминал (Пс. 89:10), нека приготвим себе си мъжествено против дяволските козни! (Еф. 6:11) Вярвай на Бога, че ще те укрепи, защото ти си дошъл в това положение не по свое неразумие, а Сам Бог те призовава да прославиш името Му в тези последни времена. И Той ще направи с тебе така, както със светия великомъченик Георги - само не отслабвай, а малко се подвизавай в търпение!

Георги рече:

- Всичко е истина, което каза. Но искам да ми изпълниш една малка молба: дали не би могъл да ме откупиш, за да поживея още малко в плът и да извърша някое и друго добро дело

пред Бога, защото досега съм празен от каквато и да било добродетел. Ако ли не успееш, нека бъде Божията воля и аз ще се постарая да изпълня всичко, което си ми говорил. Обаче моли Бога за мене, да не ме лишава от Своята помощ, защото Сам Той казва: “Без Мене не можете да вършите нищо” (Иоан 15:5). Презвитерът отговори: “Наистина, от все сърце ще се постарая за твоето спасение, като не пощадя нищо в моя дом, стига само да бъде възможно!” Това и много още го поучаваше от светите Писания, а той всичко възприемаше в сърцето си с радост по думите на Соломон: “Дай съвет на мъдрия и той ще бъде още по-мъдр” (Прит. Сол. 9:9).

Накрая презвитерът му рече:

- Мир на тебе, Георги? Господ да бъде с тебе, да те укрепи, да те запази от всякакво зло обстоятелство и вражеско нападение!

И така го остави и си отиде. А той му се поклони и пак бе въведен в тъмницата.

На другия ден се събраха мохамеданските свещеници повече от предишния и изведоха блажения от тъмницата. Не може да се изкаже с какви хитрувания го съветваха и какви зли заплахи му отправиха, но в нищо не успяха и не можаха да получат желаното. Затова отново го затвориха в тъмницата, като оковаха ръцете и нозете му с железни вериги. А той благодареше на Бога за всичко това.

Презвитерът тайно отиде при съдията, молеше го и му обещаваха много дарове, ако го освободи от затвора. Защото добре се познаваше със съдията и имаше смелост пред него за всичко и свободен достъп. Съдията прие прощението му и обеща като каза: “Ще се постарая да го избавя!”

Като минаха осем дни, пак се събраха всички Мохамедови служители, доведоха светеца в съдилището и го представиха вързан пред съдията. А съдията пак започна с ласкателства да го мами и да казва:

- О, юноше, защо се предаваш на такова унижение и поругание? Виж как всички ти се присмиват и те ругаят, а твоите познати скърбят за тебе. Но послушай ме и изпълни волята ни!

Съдията имаше един син, когото повика и рече на светеца:

- Ето, Георги, отсега нататък този мой син нека ти бъде брат, а на мене двамата ще ми бъдете синове и ще живееш в моя дом заедно с него. Аз вече остарях, както сам виждаш, и скоро ще умра, а след моята смърт ти ще бъдеш втори наследник на цялото ми богатство. И това, което казах, съм готов да потвърдя писмено пред всички тия, които се намират тук. Вярвай без съмнение, че ти говоря истината, и каквото ти казах на дума, ще го изпълня на дело. И знай, че цялото това събрано множество, което сега виждаш, всички ще ти се поклонят и ще ти бъдат като роби!

Цялото агарянско множество като чу тия думи, с висок глас похвали своя съдия. А презвитерът стоеше близо до светеца и често поглеждаше към него и се молеше на Бога за него тайно в ума си да не стане за поругание на враговете.

Но Георги рече на съдията:

- Понеже мислиш доброто за тялото ми и, както казваш, ме обичаш, остави ме да си бъда християнин и да живея с християните! Ако ли не щеш, нека ти бъде известно, че от вярата ми и от любовта ми към Христа нищо не може ме разлъчи - ни земно богатство, ни преходна слава, ни огън, ни мъчение, нито друга някоя твар (Рим. 8:38-39). Каквото зло и да ми сториш, надявам се на моя Христос, че ще ме укрепи, и за тукашните мъки ще получа стократно вечни блага, и ще намеря покой в Неговото царство. И защо още се бавиш? Едно от тези три неща ще

трябва да направиш: или ме пусни да си бъда християнин, или ме изпрати при моя Христос, или пък вие станете християни, за да се избавите от вечните мъки!

Съдията отвърна:

- Но нима аз ти казвам окончателно да се отречеш от Христа и да не Го обичаш вече? Съвсем не! Защото и аз Го много обичам и изповядвам, че е заченат от Светия Дух и безмъжно е роден от Дева Мария, че е истински Пророк и жив е възлязъл на небесата, че пак Той ще бъде Съдия в последния ден, и че е проклет, който не вярва във всичко това! Но какво зло вършим ние, понеже почитаме Мохамеда и изпълняваме закона, който Бог му е дал? Още вярваме и знаем, че нему са предадени ключовете на рая.

Отговори Георги и рече:

- Благодаря на Бога, задето хубаво изповяда, че Христос е заченат от Дух Свети, и че безмъжно е роден от Дева Мария, и че Той ще въздаде всекому според делата му (Рим. 2:6, Откр. 22:12). Така вярва целият свят. И не само това, ами и всички пророци преди Неговото Рождество са пророчествали за Него, че Той - Син Божий и Слово - ще се роди от Светия Дух и ще живее с човечите, и ще изцери човешките немощи, и ще Му завидят неверните юдеи, и ще бъде разпнат и прободен, и ще възкръсне от мъртвите, и ще се възнесе на небесата, и ще седне отдясно на Отца, и ще дойде в последния ден да съди живите и мъртвите. Същият Христос Сам е рекъл в светото Евангелие: "Законът и пророците пророкуваха до Иоана" (Мат. 11:13) и оттогава до края на света няма да се яви пророк. Апостол Павел пък е казал: "Ако някой ви проповядва друг Христос или друг пророк, то нека бъде анатема!" (Гал. 1:8-9)? Но аз ще ти кажа кой е вашият Мохамед. Христос е рекъл: "В последните дни ще се явяват лъжехристи и лъжепророци, и ще извършат знамения и чудеса, обаче не им вярвайте!" (Срав. Мат. 24:24-26). Тия Христови думи се сбъднаха в свое време, защото всички християни - бидейки Божии избраници - не приеха лъжепророка Мохамед. Но намери ви вас неопитни и без никакво писание или закон преди неговото идване и нищо незнаещи от Божественото писание, и пося във вас своето плевелно учение, като се нарекъл пророк и вратар на рая. А рай нарекъл плътското сладострастие и казал, че в рая ще има блудно смешение и много други нелепости написал, и книга създал, която уж била паднала от небето, от Бога, когато той спял. Него именно вие приехте като ангел Божий, който сам за себе си свидетелства. Пророците не са пророкували за него, както са пророкували за Христа. Нито пък той е извършил чудеса, както Христос е извършил. Нито пък някой е виждал, когато получавал от Бога своята книга, както цялото множество народ видяха Моисей. И защо е необходимо много да говоря? Аз не го приемам нито за пророк, нито за светец, нито за праведник! Всички, които вярват в него, нека ги постигне неговата съдба! А аз съм си Христов и тук, и в бъдещия век!"

Като изслушаха тези дръзновени думи на блажения, цялото събрано множество започна да вика; втурнаха се срещу светеца и скърцаха със зъби против него. И ако съдията не бе попречил чрез своите слуги да не го бият, те биха го разкъсали. Съдията им рече:

- Какво се втурнахте срещу му като диви зверове? Нямам ли аз от султана власт да бъде осъден, когото аз осъдя, и да бъде освободен, когото аз освободя?

Но те завикаха:

- Както ти е поверен съдът, така съди праведно по нашия закон, защото и ние знаем целия наш закон, макар и да нямаме власт от султана.

Съдията ги попита:

- Понеже знаете законните разпореждания, тогава кажете какво трябва да направим с него?

Те отговориха и рекоха:

- Да бъде изгорен на огън и пепелта му да се развее по въздуха!

Пак ги попита съдията:

- Затова ли трябва да го изгорим с огън, понеже хвали своята вяра, а нашата не приема?

А те рекоха:

- Който похули нашия законодател, а отгоре на туй и султана, и пашите, и съдиите, и с една дума всички, трябва ли да остане жив?

Съдията рече:

- Аз не чух такива думи от устата му, каквито вие сега говорите.

А те завикаха:

- Не само това, което казахме, но и целия наш закон, и кланянето, и нашето богатство похули и поруга.

Съдията рече на светеца:

- Това така ли е, Георги, както свидетелствуват тези против тебе?

Георги отговори и рече:

- Не може да бъде аз да похуля Божията твар, човека! Само делата на грешниците не приемам и проповядвам истината за Христа, заради Когото съм готов и да умра!

Съдията им рече:

- Хула ли е това, което чухте?

Те отговориха:

- Това не е хула, но преди да го доведем при тебе, той изговори хулни думи. Ако тогава пуснеш, тогава и самият ти си разорител на нашата вяра и закон и ние ще известим султана за тебе!

Съдията като видя, че няма да успее, а само по-голям смут се получава (Мат. 27:24), рече на блажения:

- Признай, Георги, което свидетелстват против тебе тия!

А той рече:

- Каквото казах, казах! Няма да намериш лъжа в устата ми! (Срав. 1Петр. 2:22).

Тогава съдията рече:

- Аз ще вярвам повече на множеството, нежели на тебе единия! И понеже не се отричаш от Христос, ти заслужаваш смърт!

А на агарянския народ, който гледаше към него рече:

- Неговият грях нека бъде върху вас и върху душите ви! (Срав. Мат. 27:25; Деян. 5:28)

Правете с него каквото щете!

Тогава се втурнаха върху него като вълци на агне и едни го заплюваха, други го биеха по бузите, а трети го блъскаха насам-натам. И така, като му вързаха ръцете назад и като възложиха на врата му желязно въже, преведоха го през тържището, а проповедникът в това време викаше и казваше:

- Дойдете всички пазители на нашата мохамеданска вяра и носете дърва да изгорим този, който похули нашия закон и пророк, и не пожела да се отрече от своя Христос!

По този начин се събраха множество агаряни, едни от които го заплашваха, други му се заканваха, трети му обещаваха дарове, обаче нищо не успяха, понеже блаженият доблестно отговаряше на всяка тяхна дума.

Преведоха го покрай църквата "Света София". Тогава свещеникът се приближи до него и му рече:

- Претърпи за малко днес, Георги, за да ликуваш с Христа во веки!

А той отвърна:

- Моли Бога за мене, отче, за да ме укрепи!

Това чуха водещите го и прогониха свещеника повече да не се приближава до него. Но свещеникът имаше един агарянин, който хубаво беше облечен в агарянски дрехи, обаче в сърцето си имаше голяма любов към християнската вяра, и само поради страх не смееше да я изповяда, но с радост възприемаше всичко, което тайно му заповядаше презвитерът. Него именно повика презвитерът и му заповяда да върви близко до светеца и да слуша какво ще му кажат и какво той ще им отговори. После събра намерилите се на онова място свещеници и християни и им каза:

- Братя и чеда, нека се помолим на Бога, за да го укрепи да претърпи докрай!

И започнаха всички да се молят на Бога за него със сълзи, казвайки:

- Господи Иисусе Христе, Който преди си извършил много знамения и чудеса с Твоите свети мъченици, Ти и сега си същият (Пс. 101:28; Евр. 1:12, 13:8). Подкрепи този момък да Те изповяда дори до своя край в тия последни дни! Направи с него знамение за добро (Пс. 85:17), та които видят и чуят за него, всички да прославят Твоето име, защото Ти си благословен във вечни векове! Амин!

Като стигнаха на определеното място, агаряните събраха много дърва и направиха голяма клада, и пак започнаха да ласкаят светеца и да му обещават много дарове. Но той им рече: "Казах ви не веднъж и два пъти, че аз от вярата си няма да се откажа никога, пък ако щете и хиляди мъки да ми нанесете! Като чуха това, разпоредиха скоро да донесат огъня. И мнозина хукнаха в близките къщи - едни помъкнали главни, други горящи въглени, и един друг се надпреварваха, кой пръв да запали кладата. После му съблякоха дрехите, като го оставиха само по една риза, и го бутнаха в огъня. Но пак го извлякоха и му рекоха:

- Окаяни човече, защо така погубваш себе си? Ние те съветваме за добро, а не като оня сребролюбив поп. Не се ли сещаш, че той се радва на твоята смърт, за да наследи твоите богатства, които имаш? Но ние се боим от Бога и не искаме да умреш зле в този огън и да бъдеш изгорен като восък. Послушай ни, отречи се от Христа днес пред нас и изпълни волята ни! Даровете, които ти обещаваме, ще ти ги дадем всичките. А после, ако ти е угодно да живееш с нас по нашия закон, ще останеш. Ако ли не, султановата земя е широка, пък има и много други царства - иди с мир където искаш, и изпълни волята си! Сега само пощади своята младост и не погубвай себе си безумно!

А Георги им рече:

- Знаете ли, че Христос в последния ден ще съди всички родени от Адама, и ще разлъчи праведните от грешните, както пастир отлъчва овцете си от козите, и грешните ще изпрати във вечната мъка и в негасимия огън (Мат. 25:32, 46), където вечно ще се мъчат заради малката сладост на този свят? А праведните ще изпрати в небесното царство, в райските селения, в блажените жилища - всекиму според подвига му, така както се е подвизавал тук или с усърдие е извършил по-силна милостиня, или е претърпял различни мъки, и не е пощадил тялото си? Всички те ще получат различни дарования и ще наследят велика слава, почести и венци и безкрайна радост. Защо ме блазните като някакъв прост невежа? Христос, моята надежда, е казал: "Който Мене признае пред човечите, ще призная и аз Него пред Моя Отец Небесен" (Мат. 10:32). Както ви казах най-напред, така ви говоря и сега: нищо не може ме разлъчи от любовта ми към моя Христос (Рим. 8:38, 39), нито пък огънят ще ме изгори докрай, както вие

казвате, а само ще ме пресели от този свят в безкрайната светлина. А всички неверници ще ги гори вечният огън, както ви казах.

Те му рекоха:

- Разбери, не така бърже ще те преселим от този живот! А много ще страдаш, докато издъхнеш.

И започнаха да го тикат в огъня, така щото цялото му тяло се изприщи. И пак го върнаха и рекоха:

- Но, Георги, нима не усещаш този огън?

А той рече:

- Да, не го усещам, понеже Творецът на огъня и огъня превръща в роса (Дан. 3:49, 50). А вас, окаяните, и този огън може да изгори, и бъдещият. По благодатта на Христа аз не се боя нито от този огън, нито от бъдещия!

Като чува казаното, пак го бутнаха в огъня, и така до три пъти го тикаха в огъня и пак го изваждаха. Като се убедиха, че не ще успеят, окончателно го хвърлиха посред кладата и така светецът легна в огъня възник, прострян към изток.

След като прогоряха връзките на ръцете му, той вдигна дясната си ръка, прекръсти се със знака на честния кръст и извика с глас:

- Господи Иисусе Христе, в Твои ръце предавам духа си! (Деян. 7:59, Лук. 23:46).

Като чува това мъчителите, един от тях взе голямо дърво, удари светеца по главата и той предаде на Бога духа си на 11 февруари, 12 часа през деня, Месопустна неделя, 1515 година, третата година от царуването на турския султан Селим, при Софийския Митрополит Панкратий.

И при ясно небе внезапно над кладата спря бял облак и изпусна много роса над светеца, та всички събрани на това зрелище се почудиха. Християните видяха това и много прославиха Бога, а пък агаряните заедно с дявола бяха посрамени и видях мнозина от тях да си отиват със срам и да отриват сълзи от очите си. От това християните получиха голяма смелост, пристъпиха към управителя на града и рекоха:

- Ето, този християнин умря заради Христа. Дайте ни тялото му да го погребем!

Като чува това агаряните, с един глас завикаха:

- Хич не се надявайте да получите каквато и да било част от неговото тяло, защото ние ще го изгорим и пепелта му ще развеем по въздуха, както направихме с другите в Одрин и Цариград!

Тогава християните се обърнаха към съдията и му рекоха:

- Ето, нашият Георги умря заради Христа. Дай ни тялото му да го погребем!

А той се почуди като чу и като обърна очи към презвитера, рече му:

- Добре знаем, че ти си виновен за неговата погибел и ти ще даваш отговор на Бога за него!

Презвитерът рече:

- Ако съм сторил някакво зло, нека ми бъде както ти каза! Но аз го поучих на полезното, а Бог направи както пожела. И днес той умря за Бога в нашата вяра. Подобава ние да го погребем.

Съдията рече:

- Идете и го погребете!

Но презвитерът отговори и рече:

- Дай ми един от твоите слуги, който да разгони вашия народ и аз ще извадя от огъня тялото му, което ми даруваш! Защото агаряните рекоха: “Хич не се надявай да получиш нещо от него! Ние и пепелта му ще развеем по въздуха!”

Тогава съдията рече:

- В такъв случай и самият аз да отида с голяма сила, пак няма да успея да го отнема. Но иди, дано успееш с молба!

Презвитерът заедно с другите пак отиде на мястото, където блаженият лежеше в огъня, и започна едного да моли, другиму да обещава подаръци, за да не го горят повече. Но те побеснях и още повече се юрнаха да хвърлят дърва и да ги слагат върху него, който цял лежеше в сред огъня. И започнаха да разплитат близките плетове и да ги трупат върху него. Но недоволни и от това, всеки от тях влачеше кости на някакво мъртво тяло и мятеше върху тялото на светеца, та да изгори тялото му, като го смесят с други тела. Но ония тела след малко изгоряха на пепел, а светецът си оставаше цял и невредим.

Като гледаха това, агаряните недоумяваха какво още да направят. Поучени от демона, посъветваха се и решиха: Този поп очаква да вземе тялото и да го прослави като свято. Но ние нека да го горим до сутринта и ако не изгори, да го отнесем и да го хвърлим в някой тъмен ров!” Този съвет предаде на презвитера оня, облеченият в агарянски дрехи, когото по-горе поменахме, а презвитерът - на всички присъстващи християни. Един от тях, който беше наемник при някой си агарянин в близките къщи, каза на презвитера:

- Вие си идете от това място! А аз с надежда на Бога няма да спя тази нощ, докато не го открадна и не го донеса в твоя дом.

Като чу това презвитерът, поучи го, даде му малко пари и му рече:

- Ако това направиш, ще получиш много дарове и почести от нас!

И така християните се разотидоха всеки у дома си.

А сутринта, още в тъмно, дойде един градски свещеник, на име Иоан, видя, че огънят още гори силно, но наоколо нямаше никого. Дойде в къщата на оногова, който беше дал обещанието, потропа на вратата. Християнинът се яви и му рече:

- Отидох към 12 часа на нощта и ги намерих всичките да спят. Тогава взех тялото на светеца от огъня и го сложих в едно вретиче. Но поради страх от нощните стражи, не посмях да го отнеса при оня презвитер, на когото обещах. Ако искаш, отнеси го ти!

Тогава Иоан с радост го взе, постави го на рамо и го отнесе в своята църква. После отиде при другия презвитер и му каза всичко, а той прослави Бога и му рече:

- Трябва да го пренесем в съборната църква!

Така и стана. След като изгря слънцето, се събраха всички църковни клирици, на които те разказаха станалото, и ги караха да му устроят славно погребение. Но те рекоха:

- Да не би да си навлечем всички някаква напасть заради него! Иди и го погребей тайно, без никой да узнае! Или пък иди при съдията и го попитай дали ще разреши, и тогава ще го погребем тържествено! Той отиде, като се молеше на Бога и думаше: “Боже, научи ме какво да кажа на съдията!”

Като дойде при съдията, рече му:

- Знай, о, съдия, че като станах тази сутрин и като влязох по обичая си в църквата, ето че посред църквата намерих Георги! Какво заповядваш да правя с него сега?

Като чу това съдията, много се почуди и рече на присъстващите там:

- Да знаете, че е свят. Защото ми разказаха ония, които тази нощ го гориха: “Всички ние седяхме и трупахме дърва върху му, когато внезапно стана невидим.”

Всички, които чуха това, се почудиха. И съдията рече на презвитера:

- Иди, погреби го тържествено, както си знаете!

Тогава презвитерът отиде и събщи на клира и християните заповедта на съдията, и се събра всичкият клир с митрополит Панкратий и с християните, и погребаха с подобаващи песни светото тяло на мъченика в църквата “Света великомъченица Марина”, която тогава беше митрополитска катедрала.

Този свети мъченик беше тогава на 18 години, тънък и висок на ръст, с продълговато лице, възрус, с вежди, издигнати и гъсти, нос гърбав, пръсти на ръцете тънки и дълги. Беше смирен по нрав, мълчалив и кротък, и украсен с всякакви добродетелни дела. Всички изпреварваше с поклона си и всеки свой познат наричаше “господин”. Никога не се смееше неразумно, нито пък излезе някога скверна дума из устата му, нито се похвали с нещо, нито завидя някому за нещо.

След като мина малко време, светецът се яви насън на един от клириците в тази църква, като заповяда да изнесат тялото му от земята - и това не веднъж, а много пъти. Той събщи това на свещениците. Така бяха изнесени мощите му от гроба и положени в храма и неизречено раздаваха божествени благоволения на всички пристъпващи с вяра за слава Божия. Такива бяха подвизите и борбите на смелия страдалец Георги, който с подкрепата на Христа добре завърши пътя на своето страдание и беше увенчан с венеца на мъченичеството в тия последни дни. А светата му душа, понесена славно от светите архангели, влезе в Господните двори и моли за нас Христа Бога, Комуто подобава всяка слава, чест и поклонение, сега и всякога и във вечни векове! Амин!

© Жития на светиите, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минеите ("Четъи-Минеи") на св. Димитрий Ростовски.

Източник: www.pravoslavieto.com

2023 г.